

for vort Budget ud i Fremtiden. Ved dette Statslaan bliver vort Udgiftsbudget forøget med henvend 10 Mill. Kr. Jeg synes derfor, det er naturligt, at man ved en saadan Sags Behandling peger paa, at den Tid snart maa være inde, hvor vi ikke mere kan redde os paa den Maade, at vi ikke i det uendelige kan optage Statslaan, at vi med andre Ord maa klare os med de Indtægter, vi nu en Gang kan faa gennem Skatter, baade af direkte og indirekte Art.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvad vi ved Finanslovsforslagets Behandling bl. a. havde nogen Diskussion om, hvor Skylden for de økonomiske Vanskeligheder, vi er kommet ind i, ligger, men jeg tror, at i al Almindelighed kan alle Partier i Rigsdagen være enige om, at det er nødvendigt, at der i den kommende Tid bliver vist noget mere Fremsyn, end der har været vist hidtil, at vi med andre Ord, ikke mindst i de gode Tider, hvor Pengene strømmer rigeligt ind i Form af Skatter, ikke forpligter Staten udover dens Evne, saaledes at vi, naar vi kommer ind i vanskelige Tider, har vanskeligt ved at klare vore nødvendige Udgifter. Det vilde være meget heldigt, om vi kunde være enige herom og i den Henseende faa nogen Forandring i hele det Styresæt, vi har været inde paa i en hel Del Aar, og ikke mindst i de gode Tider forstaa, at vi maa styrke vore Reservebeholdninger af forskellig Art, saa vi kan imødegaa de vanskelige Tider, som uvægerligt, jeg havde nær sagt til Tidernes Ende, vil melde sig efter de gode Tider.

Jeg vil altsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og hurtig Fremme i dette høje Ting.

L. Rasmussen: Efter de Oplysninger, vi har faaet fra den højtærede Finansminister, maa det erkendes, at et Statslaan er nødvendigt, og vi Socialdemokrater skal ikke gøre noget Forsøg paa at sige os fri for Medansvar for, at de Udgifter er afholdt, som har foranlediget Nødvendigheden af at optage et Laan. Men naar Venstres Ordfører talte om, at vi fremtidig maatte vise større Fremsyn, end vi hidtil har vist, være mere forudseende, vil jeg minde om, at ved Tillægsbevillingslovsforslagets tredie Behandling i April Maaned, da vi syntes,

det bar hen imod et Statslaan, spurgte vi den højtærede Finansminister, om han kunde tænke sig, at Optagelse af et Statslaan vilde blive nødvendig, og det benægtede han meget afgørende. Det er dog ikke noget Bevis for overvældende stort Fremsyn hos Finansministeren paa det Tidspunkt. Det skal jeg nu ikke i mindste Maade bebrejde den højtærede Finansminister, for det er vanskeligt i Tider, der er saa abnorme som dem, vi lever i, forud at se, hvordan Udviklingen vil blive. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det havde været heldigt, om ogsaa Venstre tidligere havde forstaaet dette; for det er ikke for nylig, Forholdene er blevet abnorme, og tidligere var man fra den Side meget stærk i at bebrejde Regeringen, at den manglede Fremsyn og gav Oplysninger, der ikke passede. Nu ser man, hvorledes det gaar, naar man selv skal administrere: det er blevet nødvendigt at optage et Statslaan. Alene den betydelige Overtrækning af Statens Konto i Nationalbanken gør det nødvendigt, at et saadant Statslaan optages.

Det er foruroligende at se den Maade, hvorpaa Statens og Kommunernes Gæld stiger. Naar det nye Statslaan er optaget, vil Staten i de kommende Aar komme til at udrede et aarligt Beløb paa 66 à 67 Mill. Kr. til Forrentning af og Afdrag paa Statsgælden, det vil sige det samme Beløb som det, hvormed Finansloven balancerede for 25 Aar siden. Samtlige Statskassens Indtægter og Udgifter balancerede den Gang med et Beløb, svarende til det, der nu alene skal bruges til Forrentning af og Afdrag paa Statsgælden! Og det ser ikke bedre ud i Kommunerne, Forholdet er der ganske tilsvarende. Særlig i Købstadkommunerne har man været nødt til paa samme Maade som Staten at forøge sin Gæld. Derfor var det ikke meget glædeligt at høre de Ord, hvormed den højtærede Finansminister forleden fremsatte sine Skattelovforslag, og i hvilke han stillede sig meget tvivlende overfor den Skatteevne, der var til Stede med Hensyn til de Skatter, der nu paalægges Formue og Indtægt, ja, oven i Købet mente det nødvendigt at lade Formueskatten gaa ned af Hensyn til de Tider, vi gik i Møde, samtidig med at vi ved, at vi skal bruge saa